

РЕШЕНИЕ

№ 1052

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11820** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 18.06.2021 г., постановено по н.а.х.дело №17077/2020 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 111-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 305244/14.03.2017 г., издадено от заместник кмета на Столична община, с което на М. Д. Г., на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/. Касаторът моли за отмяната на решението и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление. Наведените основания за оспорване са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила – по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН. Аргументирани са с твърдения, че и в АУАН, и в НП, нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Г., е посочено изрично и кореспондира с посочените за нарушени правни норми.

Съдът неправилно препращал към Закона за автомобилните превози и достигал до изводи за идентичност между разпоредбата на чл.101 ЗАвтП и сложния фактически състав, предвиден в наредбата и осъществен от Г..

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът-АНО се представлява от юрисконсулт В., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба – М. Д. Г. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 25.02.2017 г., служители на [фирма] съставили акт за установяване на административно нарушение на М. Д. Г. за това, че на същата дата, около 17:10 часа в [населено място], в автобус на масовия градски транспорт №98, с инв. №1915, в района след спирка [улица]с посока на движение към[жк]е пътувал, без редовен превозен документ за пътуване. Със съставеният АУАН били повдигнати административни обвинения за нарушение на чл. 18, т. 1, б.“а“, б. „б“, б.“в“ и чл. 35, ал. 1, във вр. с чл. 34, ал. 3“ от НРУПОГТТСО. По съставения акт било издадено оспореното НП при идентичност на описанието на фактическата обстановка.

За да отмени НП, СРС приел от правна страна, че изпълнителното деяние – пътуване без редовен превозен документ, е елемент от фактическия състав на нарушението, което подлежи на санкциониране по реда на чл. 101 от ЗАвтП, за което е предвидено наказание – глоба в размер от 10 до 50 лева, а не и по чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата. Посочил е, че в съответствие с чл. 17, ал. 4 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗАвтП процесният случай безспорно обхваща деяние, въздигнато като нарушение при осъществяване на обществен градски транспорт /автобусен/, поради което е недопустимо обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е и НРУПОГТТСО, още повече за същото нарушение да бъде предвидено и по-високо по размер административно наказание, дори и последното да е от същия вид - „глоба“. В съответствие с чл. 15, ал. 3 от ЗНА, СРС е посочил, че противоречието между закон и подзаконов акт води до отмяната на НП, който извод се обективира и в процесния случай поради налагане на глоба в размер на 200 лева за нарушение по наредба на СО, противоречаща на ЗАвтП. За това свое заключение въззивният съд е изложил подробни съображения, като в резултат е приел, че е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Решението е правилно.

Предложената от СРС аргументация на така обусловените изводи е подробна и съответна на закона, поради което и на основание чл.221,а л.2, изр.2-ро АПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН АССГ препраща към нея. Освен това, изводите на СРС са съобразени и с практиката на АССГ като касационна инстанция.

Следва да бъде посочено, че ответникът по касация е наказан нарушение,

извършено на 25.02.2017 г.

Преpraщашата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго”. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд/.

В конкретния случай абсолютната давност от 4 години и 6 месеца-чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК /изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ е изтекла на 25.08.2021 г., което е след постановяване на решението на СРС-18.06.2021 г., но преди образуването на делото в АССГ на 25.11.2021 г., в случая.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото. Заличават се наказателноправните последици от извършеното деяние.

Предвид постановената с оспореното решение отмяна на НП, макар и на друго основание, същото следва да се остави в сила, а съдебното производство да се прекрати, поради изтеклата абсолютна давност.

С оглед гореизложеното и предвид липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение се оставя в сила.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.06.2021 г., постановено по н.а.х.дело №17077/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.